

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Motrea Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 aprilie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-i pe

*Andronic Artur xxxx, născut la xx xx xxxx,
xxxx xxxx*

și

*Motrea Ion xxxx, născut la xx xx xxxx,
xxxx xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.02.2015 – 27.04.2017;

Instanța de apel: 21.06.2017 – 10.04.2018;

Instanța de recurs: 29.06.2018 – 30.10.2018;

Instanța de apel: 15.11.2018 – 24.01.2019;

Instanța de recurs: 29.03.2019 – 26.06.2019.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 aprilie 2017, *Andronic Artur, Motrea Ion și Mihalachi Petru* învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, au fost achitați, pe motiv că fapta inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Totodată, *Andronic Artur și Motrea Ion* au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.186 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar în baza art.90 Cod penal executarea pedepsei s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

Andronic Artur și Motrea Ion au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal cu încetarea procesului penal, în temeiul Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

2. Prin rechizitoriu, inculpații *Andronic Artur, Motrea Ion și Mihalachi Petru* au fost învinuiți că, la 10 decembrie 2014, aproximativ la orele 03:00, fiind în înțelegere prealabilă și de comun acord, prin participare simplă, aflându-se pe str. Ion Creangă, 2/1, din mun. Chișinău, în adiacentul magazinului „Olimpiakos”, în loc public, având intenția comiterii unui act de huliganism, încălcând grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor și amenințarea cu aplicarea violenței, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, au inițiat un conflict cu I. Rașcenco, lovindu-1 intenționat de mai multe ori cu pumnii peste față, în rezultat la ce partea vătămată I. Rașcenco a căzut la pământ, iar A. Andronic, P. Mihalachi și I. Motrea au continuat să-1 lovească cu picioarele peste corp.

În urma acțiunilor lui A. Andronic, P. Mihalachi și I. Motrea, lui I. Rașcenco i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de echimoză la nivelul cutiei toracice în proiecția sternului, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.6268 din 10.12.2014 se califică ca vătămare neînsemnată.

Acțiunile inculpaților au fost calificate ca huliganism, în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, adică *acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei și amenințări cu aplicarea unei asemenea violente, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșit de mai multe persoane.*

Totodată, A. Andronic și I. Motrea au fost învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, pentru că, la 10 decembrie 2014, aproximativ la orele 03:00, A. Andronic fiind în înțelegeri prealabilă și de comun acord cu I. Motrea, prin participare simplă, aflându-se pe str. Ion Creangă 2/1 din mun. Chișinău, în adiacentul magazinului „Olimpiakos”, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, cu intenție directă, din motive de cupiditate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil ai acțiunilor sale, profitând de faptul că I. Rașcenco era maltratată de P. Mihalachi și de dânsii, i-au sustras în mod deschis un telefon mobil de model „Alkatel 4014D” cu IMEI nr.xxxx, în care era cartela SIM cu nr.xxxx, la prețul de 985 lei, după care, A. Andronic a dezasamblat pe ascuns telefonul și a extras cartela SIM menționată, transmitând-o lui I. Motrea pentru a nu putea fi găsită, cauzându-i astfel părții vătămate I. Rașcenco daune considerabile în sumă totală de 985 lei.

Acțiunile inculpaților A. Andronic și I. Motrea au fost încadrate juridic în baza art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, jaful, *adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Prima instanță a constatat că, la 12 ianuarie 2015, aproximativ la orele 12:00, I. Motrea fiind în înțelegeri prealabilă și de comun acord cu A. Andronic, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub

pretextul dării în chirie a apartamentului nr. xx de pe str. xxxx din mun. Chișinău, în care locuia temporar în calitate de chiriaș, a însușit de la O. Dumitriu suma de 200 euro, echivalentul sumei de 3 766,74 lei, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Acțiunile lui I. Motrea și A. Andronic au fost calificate în baza art.190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, escrocheria, adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, de două persoane, cu cauzarea unei daune materiale considerabile.*

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Procurorul, solicitând casarea parțială a sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care:

- P. Mihalachi să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 700 u.c. ce constituie 14 000 lei;

- A. Andronic să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal cu stabilirea pedepsei de 2 ani închisoare și art.187 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 5 ani închisoare, iar în baza art.84 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare de 5 ani și 6 luni;

- I. Motrea să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, în baza art.187 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal la 5 ani închisoare, iar în baza art.84 Cod penal să-i fie aplicată pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare.

În argumentarea apelului, partea acuzării a menționat că nu este de acord cu soluția de achitare a inculpaților pentru comiterea infracțiunii de huliganism și cu reîncadrarea acțiunilor incriminate lui I. Motrea și A. Andronic din art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, în baza art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal.

Apelantul a menționat că, potrivit declarațiilor martorului D. Bohoci, depoziții pe care instanța s-a bazat în special pentru emiterea sentinței de achitare, rezultă că - la venirea inculpaților I. Motrea și A. Andronic, el împreună cu alte persoane, cunoscute părții vătămate, încercau să aplaneze conflictul dintre I. Rașenco și P. Mihalachi, însă aceste afirmații nu coroborează cu declarațiile date de inculpați, or, pare dubios faptul că inculpații s-au implicat pentru a aplana conflictul dintre P. Mihalachi pe de o parte și partea vătămată cu prietenii săi pe de altă parte, de vreme ce și aceștia încercau să aplaneze conflictul, în situația descrisă de participanți, rezultă că toți erau implicați în aplanarea conflictului. Cu toate acestea, hainele părții vătămate au fost rupte, iar pe corpul acestuia au rămas urme de lovituri. Deși, instanța a constatat contradicția esențială în declarațiile martorului depuse la urmărirea penală și în cadrul cercetării judecătorești, a preferat să le aprecieze drept veridice pe ultimele, din motiv că au fost depuse în ședință publică, fără însă a le aprecia conform pertinentei, utilității și veridicității, coroborându-le cu alte probe.

Poziția inculpaților cu referire la modul în care au derulat evenimentele, vine în contradicție semnificativă cu declarațiile părții vătămate și a martorilor, analizate în ansamblu. Instanța eronat a acceptat drept plauzibilă versiunea acestora, chiar și în ipoteza când martorii și-au schimbat declarațiile date la urmărirea penală, în favoarea inculpaților.

Prin evidențierea tuturor acestor neconcordanțe și contradicții se demonstrează că declarațiile care au fost schimbate de către martorii St. Cojocari și D. Bohoci, la cercetarea judecătorească, nu sunt plauzibile comparativ cu cele date la faza urmăririi penale. În această ordine de idei, argumentarea precum că rostirea jurământului ar fi în stare să insufle mai multă credibilitate declarațiilor participanților este pur declarativă, în coraport cu alți factori de care nu s-a ținut cont și anume că: la faza urmăririi penale evenimentele sunt mai proaspete și participanții nu au uitat detaliile importante, persoanele vinovate nu au reușit să influențeze în nici un fel pe martori pentru a depune declarații favorabile lor, ș.a.

În situația când declarațiile tuturor participanților la proces sunt subiective și instanța a constatat numeroase contradicții, pentru stabilirea adevărului obiectiv urma să recurgă la aprecierea lor cu celelalte probe, mai puțin subiective precum ar fi: raportul de expertiză medico-legală nr.6268 din 10.12.2014 și procesul-verbal de examinare din 10.12.2014, care nu au fost apreciate la justa valoare.

Procurorul a evidențiat că, art.187 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal prevede expres că, jaful este sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, iar prima instanță a conchis că norma de incriminare nu este aplicabilă, deoarece inculpații au sustras bunurile părții vătămate în mod ascuns, în prezenta altor persoane, însă pe neobservate pentru aceștia.

În cadrul ședinței de judecată, A. Andronic a declarat că, la luminozitatea slabă el a observat telefonul care se afla la o distanță de 5 metri de locul unde se desfășura conflictul. Afirmatia respectivă nu coroborează cu declarația părții vătămate, care a indicat că, în timp ce era agresat, a văzut că la pământ se aflau telefonul său și husa, deci telefonul se afla în nemijlocita apropiere de partea vătămată, care în orice moment putea să surprindă momentul sustragerii și nu poate fi vorba de 5 metri indicați de inculpat.

Cu privire la constatarea făcută de instanța de fond, precum că inculpații au sustras bunul pe ascuns, în prezenta altor persoane, însă pe neobservate pentru aceștia, aceasta este combătută inclusiv prin declarația dată de către inculpatul P. Mihalachi în cadrul urmăririi penale, care expres a comunicat că: „...a căzut un telefon, unul din prietenii lui l-a ridicat...”. Astfel, faptul respectiv nu a fost chiar așa de discret încât să nu fie observat. Această acțiune ilicită a mai fost observată minim și de către I. Motrea care a consimțit tacit la acțiunile lui A. Andronic și i-a acordat ajutor prin tănuirea la sine a cartelei SIM, care deja fusese extrasă de primul din telefon, pentru a se asigura că partea vătămată nu va putea să-și apeleze numărul său și în final să intre în posesia bunului sustras.

3.2. Avocatul C. Gorencu în numele inculpatului A. Andronic, a solicitat casarea sentinței, în partea condamnării ultimului în baza art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, cu încetarea procesului penal pe motiv că fapta acestuia constituie contravenție prevăzută de art.105 Cod contravențional și cu liberarea de răspundere contravențională în legătură cu expirarea termenului de prescripție prevăzut la art.30 Cod Contravențional.

În motivarea apelului, a menționat că învinuirea incriminată lui A. Andronic și I. Motrea în baza art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, în cadrul ședinței de judecată nu și-a găsit confirmare. Pentru încadrarea acțiunilor conform art.186 alin.(2) lit. b), c) Cod penal

este necesar ca suma prejudiciului să fie mai mare de 1 010 lei. Conform actului de acuzare suma bunului sustras constituie 985 lei.

Astfel, s-a indicat că, reieșind din modificările operate în legislație, la data de 16.03.2017, au intrat în vigoare mai multe amendamente la Codul Contravențional, prin art.879 al Legii nr.208 din 17.11.2016, publicat în MO nr.441-451 din 16.12.2016, potrivit cărora o unitate convențională este egală cu 50 lei. Prin Legea nr.208 din 17.11.2016 au fost operate modificări și la art.18 Codul Contravențional, astfel că în urma modificărilor date se consideră ca proporții mici valoarea bunurilor sustrate, dobândite, sau valoarea pagubei pricinuite care la momentul săvârșirii contravenției nu depășește 20% din quantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de guvern pentru anul în curs la data săvârșirii faptei.

Având în vedere că fapta prejudiciabilă ce i se impută inculpatului prin prezenta sentința a fost comisă la 10.12.2014, apărarea a reiterat că prin Hotărârea Guvernului RM nr.879 din 23.12.2015, cu privire la aprobarea quantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2016, a fost aprobat quantumul salariul mediu lunar pe economie, prognozat pentru 2016, în mărime de 5 050 lei.

Prin urmare, în accepțiunea apelantei acțiunile inculpatului nu prezintă gradul prejudiciabil al infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, încadrarea acțiunilor inculpatului urmând a fi făcută în baza art.105 Cod Contravențional.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2018 apelurile declarate au fost admise, cu casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care P. Mihalachi, A. Andronic și I. Motrea au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-le aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, pentru fiecare, ce constituie suma de 14 000 lei.

Procesul penal în privința lui A. Andronic și I. Motrea pe art.186 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal a fost încetat din motiv că fapta inculpaților nu constituie infracțiune.

Totodată, procesele contravenționale în privința lui A. Andronic și I. Motrea, în baza art.105 Cod Contravențional, s-au încetat pe motivul intervenirii termenului de prescripție prevăzut la art.30 Cod Contravențional.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, eronat s-au apreciat probele, în partea ce vizează incriminarea lui P. Mihalachi, A. Andronic și I. Motrea, de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, fără a ține seama de cerințele art.101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel, analizând și apreciind probele, a constatat următoarele:

„La 10 decembrie 2014, aproximativ la orele 03:00, P. Mihalachi, fiind în înțelegere prealabilă și de comun acord cu A. Andronic și I. Motrea, prin participare simplă, aflându-se pe str. Ion Creangă, 2/1 din mun. Chișinău, în adiacentul market-ului „Olimpiakos”, în loc public, având intenția comiterii unui act de huliganism, încalcând grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor și amenințarea cu aplicarea violenței asupra lor, precum și acțiuni care, prin conținutul lor,

se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a inițiat un conflict cu I. Rașcenco, lovindu-l intenționat de mai multe ori cu pumnii peste față, în rezultat partea vătămată a căzut la pământ, iar P. Mihalachi a continuat să-l lovească cu picioarele peste corp.

În urma acțiunilor lui P. Mihalachi, A. Andronic și I. Motrea, lui I. Rașcenco i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de echimoză la nivelul cutiei toracice în proiecția sternului, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.6268 din 10.12.2014 se califică ca vătămare neînsemnată.”

Pe baza stării de fapt descrise supra, instanța de apel a statuat că P. Mihalachi, A. Andronic și I. Motrea, prin acțiunile intenționate au comis infracțiunea de huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei și amenințări cu aplicarea unei asemenea violente, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșită de mai multe persoane, încadrate juridic în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

În acest context, s-a relevat că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.287 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Fapta prejudiciabilă cunoaște patru modalități normative cu caracter alternativ: acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor; acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Din dispoziția art.287 Cod penal, nu se desprinde că infracțiunea de huliganism este săvârșită neapărat într-un loc public. Totuși, obligatoriu este modul public al infracțiunii de huliganism: actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane.

Prin acțiunile lor intenționate, inculpații I. Motrea, P. Mihalachi și A. Andronic, au comis infracțiunea de huliganism, iar prima instanță la pronunțarea sentinței nu a luat în considerație circumstanțele cauzei penale și anume declarațiile complete ale martorilor audiați în ședința de judecată, sistematizându-le eronat, prin ce se impune concluzia că soluția primei instanțe la capitolul ce vizează acțiunile de huliganism ale inculpaților este nemotivată, or, prin probele din dosar s-a stabilit contrariul.

Cu privire la capătul de învinuire incriminat lui A. Andronic și I. Motrea în baza art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, instanța de apel a statuat că acesta nu și-a găsit confirmarea, iar argumentele din apelul procurorului sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel nu a susținut nici soluția prin care inculpații au fost condamnați de către prima instanță în baza art.186 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal, constatând

că A. Andronic și I. Motrea, la 10 decembrie 2014, având intenția de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, în timpul certei dintre I. Rașcenco și P. Mihalachi, aflându-se pe str. Ion Creangă, 2/1 din mun. Chișinău, au sustras pe ascuns de la I. Rașcenco un telefon mobil de model „AlkateL 4014D” cu IMEI nr.xxxx, în care era cartela SIM cu nr.xxxx, la prețul total de 985 lei, cauzându-i părții vătămate daune în proporții considerabile.

Potrivit art.3 Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească. Reieșind din modificările din 16.03.2017 operate la Codul Contravențional prin Legea nr.208 din 17.11.2016, o unitate convențională este egală cu 50 lei.

De asemenea, potrivit Legii nr.208 din 17.11.2016, au fost operate modificări și la art.18 Cod contravențional proporții mici fiind considerate valoarea bunurilor sustrate, dobândite, sau valoarea pagubei pricinuite care la momentul săvârșirii contravenției nu depășește 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii faptei.

Având în vedere că fapta prejudiciabilă ce i se impută inculpaților a fost comisă la 10.12.2014, urmează a se reține că prin Hotărârea Guvernului nr.879 din 23.12.2015, cu privire la aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2016, a fost aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru 2016, în mărime de 5 050 lei.

Mai mult, potrivit art.10 Cod penal legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

În astfel de circumstanțe, proporții mici se consideră valoarea bunurilor sustrate sau valoarea pagubei pricinuite care la momentul săvârșirii contravenției, nu depășește suma de 1010 lei. Art.105 Cod contravențional prevede fapta contravențională de sustragere în proporții mici din avutul proprietarului prin furt, însușire, delapidare, abuz de serviciu sau escrocherie.

Prin urmare, acțiunile inculpaților nu prezintă gradul prejudiciabil al infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, încadrarea acțiunilor urmând a fi făcută în baza art.105 Cod contravențional. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală.

Totodată, procesul penal de învinuire a lui A. Andronic și I. Motrea, în baza art.186 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal, urmează a fi încetat. Art.332 alin.(2) Cod de procedură penală stabilește că în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului Contravențional. Având în vedere că de la momentul comiterii de către I. Motrea și A. Andronic a faptei prejudiciabile a expirat termenul de 3 ani, persoanele nominalizate nu pot fi sancționate contravențional, reieșind din prescripția răspunderii contravenționale, în conformitate cu prevederile art.30 alin.(1) și alin.(2) Cod contravențional.

6. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a deciziei în privința lui I. Motrea și A. Andronic pe capătul de acuzare în baza art.187 Cod penal, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Recurentul consideră că recalificarea faptei inculpaților I. Motrea și A. Andronic din jaf în furt este nefondată, întrucât din declarațiile lui A. Andronic rezultă că el a observat telefonul care se afla la o distanță de 5 metri de locul unde se desfășura conflictul. Afirmația respectivă nu coroborează cu declarația părții vătămate, care a indicat că a văzut în timp ce era agresat că la pământ se aflau telefonul său și husa, deci telefonul se afla în nemijlocita apropiere de partea vătămată, care în orice moment putea să surprindă momentul sustragerii și nu poate fi vorba de 5 metri indicați de inculpat. La fel, inculpatul A. Andronic declarând că a ridicat telefonul mobil care se afla la depărtarea respectivă, s-a contrazis pe sine, or, el anterior a declarat că se afla lângă I. Motrea, împreună cu care „aplanau” conflictul dintre P. Mihalachi și I. Rașenco. Dubii ridică și faptul că A. Andronic ar fi întrebat al cui este telefonul.

Cu privire la constatarea făcută de instanța de fond, precum că inculpații au sustras bunul pe ascuns, în prezenta altor persoane, însă pe neobservate pentru aceștia, aceasta este combătută inclusiv prin declarația dată de către inculpatul P. Mihalachi în cadrul urmăririi penale, care expres a comunicat că: „... a căzut un telefon, unul din prietenii lui l-a ridicat...”. Astfel, faptul respectiv nu a fost chiar așa de discret încât să nu fie observat. Această acțiune ilicită a mai fost observată minim și de către I. Motrea, care a consimțit tacit la acțiunile lui A. Andronic și i-a acordat ajutor prin tănuirea la sine a cartelei SIM, extrasă de primul din telefon, pentru a se asigura că partea vătămată nu va putea să-și apeleze numărul său și în final să intre în posesia bunului sustras.

În concluzie, recurentul afirmă că în timpul maltratării lui I. Rașenco, inculpatul A. Andronic, a observat că părții vătămate i-a căzut telefonul mobil și dându-și seama de poziția dominantă în circumstanțele în care derulau evenimentele și faptul că nu va întâmpina nici o eventuală rezistență din partea lui I. Rașenco, a sustras deschis telefonul ultimului, fără a-și ascunde acțiunile, fapt observat de către I. Motrea, care îndată și-a demonstrat consimțământul său tacit de a participa și el la infracțiunea dată, prin tănuirea cartelei SIM, iar toate acestea în ansamblu fiind observate și de către P. Mihalachi, care însă nu s-a implicat în nici un fel la acțiunile celor doi.

Prin urmare, instanța de apel nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în ambele instanțe, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces. În astfel de condiții, Colegiului penal îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Situația creată se egalează cu nerezolvarea fondului apelului și condiționează necesitatea casării deciziei instanței de apel pe motivele și temeiurile prevăzute de lege.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 octombrie 2018, recursul ordinar declarat a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

8. În argumentarea deciziei pronunțate, instanța de recurs a statuat că, instanța de apel, neluând în considerare că atât legea penală, cât și cea contravențională prevede exhaustiv că la stabilirea valorii prejudiciului cauzat se ia în considerare redacția legii din momentul comiterii faptei, făcând trimitere la Hotărârea Guvernului nr.879 din 23 decembrie 2015 cu privire la aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2016, a estimat că valoarea pagubei pricinuite nu depășește suma de 1 010 lei și a recalificat acțiunile inculpaților în baza art.105 Cod contravențional.

Astfel, fapta de sustragere incriminată inculpaților A. Andronic și I. Motrea a fost comisă de ultimii la data de 10 decembrie 2014. Ulterior săvârșirii acesteia, au survenit mai multe modificări în legislația penală și contravențională, care vizează schimbarea mecanismului de calcul al proporțiilor mici, mari și deosebit de mari la aprecierea gradului prejudiciabil al infracțiunilor, astfel fiind accentuat pragul de delimitare dintre ilicitul penal și cel contravențional.

Valoarea bunurilor sustrase, ca semn calificativ al componentei de infracțiune, se determină ținându-se seama de redacția legii la momentul comiterii faptei, totodată fiind incident și aplicabil art.10 din Codul penal privind retroactivitatea legii penale mai blânde, în cazul în care situația inculpatului se îmbunătățește prin noile modificări din lege.

Potrivit art.18 Cod contravențional (în red. Legii nr.218-XVI din 24.10.2008, în vigoare la momentul comiterii faptei de sustragere de către inculpați), se considerau proporții mici - valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală sau valoarea pagubei pricinuite care, la momentul săvârșirii contravenției, nu depășește 25 de unități convenționale. Articolul 34 Cod contravențional (în red. Legii nr.218-XVI din 24.10.2008, în vigoare la momentul comiterii faptei de sustragere de către inculpați), prevedea că o unitate convențională echivalează cu 20 lei. Adică, fapta de sustragere a bunurilor a căror valoare depășea suma de 500 lei, se încadra în norma corespunzătoare din Codul penal, fiind considerată infracțiune.

Astfel, la momentul comiterii faptei de sustragere a telefonului mobil, cu prețul de 985 lei, de către A. Andronic și I. Motrea, cu cauzarea părții vătămate a daunei în proporții considerabile, fapta acestora corect a fost încadrată juridic în baza normelor din Codul penal, or, mărimea daunelor considerabile constituind limitele care depășesc proporțiile mici și nu ating pragul celor mari. Mai mult că, potrivit art.126 alin.(2) Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform Legii nr.208 din 17.11.2016 privind modificarea și completarea Codului contravențional, în vigoare din 16.03.2017, dispoziția art.18 a fost modificată, proporții

mici fiind considerate valoarea bunurilor sustrate, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală sau valoarea pagubei pricinuite, care, la momentul săvârșirii contravenției, nu depășește 20% din quantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii infracțiunii.

Totodată, prin legea nominalizată a fost modificat și conținutul art.34 Cod contravențional, potrivit căruia valoarea unei unități convenționale a fost majorată de la 20 lei la 50 lei.

Prevederile din art.8 Cod penal reglementează că principiul activității legii penale în timp, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Potrivit art.10 alin.(1) Cod penal, legea penală, care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei care a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Instanța de recurs a menționat că la momentul săvârșirii faptei infracționale, adică la data de 10 decembrie 2014, mărimea prejudiciului cauzat prin infracțiunea specificată la art.186 alin.(2) Cod penal trebuia să depășească suma de 845 lei. La caz, părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil în mărime de 985 lei, adică valoarea bunului depășește suma de 845 lei, care constituie proporții mici și iar fi permis instanței de apel să recalifice fapta în temeiul art.105 Cod contravențional.

Din considerentele menționate, instanța de recurs a conchis că, prevederile art.10 alin.(1) Cod penal sunt inaplicabile speței, or, atât în redacția nouă, cât și în cea din momentul comiterii infracțiunii, fapta comisă de inculpații urmează a fi încadrată în baza legii penale. Instanța de apel a desconsiderat prevederile legale care, imperativ stabilesc că, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei, iar art.10 Cod penal este inaplicabil speței.

Totodată, instanța de recurs a menționat că procurorul atât în apel, cât și în recurs a criticat constatarea făcută de instanțele de fond precum că, inculpații au sustras bunul pe ascuns, în prezenta altor persoane, însă pe neobservate pentru aceștia. În opinia recurentului această versiune este combătută inclusiv prin declarația dată de către inculpatul P. Mihalachi în cadrul urmăririi penale, care expres a comunicat că: „... a căzut un telefon, unul din prietenii lui l-a ridicat...”, astfel, faptul respectiv nu a fost chiar așa de discret încât să nu fie observat și de alții, după cum au statuat instanțele de fond.

Instanța de recurs a considerat că, concluzia instanței de apel este pripită și nu corespunde materialelor cauzei, nefiind date răspunsuri și argumentări clare asupra probelor acuzării, instanța nepronunându-se asupra lor în modul cuvenit, astfel probele administrate în cauză nu au fost apreciate în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor.

Circumstanțele expuse atestă că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motivele legale pe care se întemeiază

soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și prin urmare, recursul ordinar este întemeiat.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2019, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în partea condamnării inculpaților în baza art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Andronic Artur și Motrea Ion au fost recunoscuți și condamnați în baza art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, fără amendă, iar în conformitate cu art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani, pentru fiecare.

În temeiul art.84 alin.(1) și art.87 alin.(2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate prin prezenta decizie și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2018, Andronic Artur și Motrea Ion definitiv se pedepsesc cu amendă în mărime de 700 unități convenționale și cu închisoare la 5 ani, fără amendă, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 3 ani, pentru fiecare.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

10. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a constatat că Andronic Artur la data de 10 decembrie 2014, aproximativ la orele 03:00, fiind în înțelegere prealabilă și de comun acord cu Motrea Ion, prin participație simplă, aflându-se pe str. Ion Creangă 2/1 din mun. Chișinău, în adiacentul magazinului „Olimpiakos”, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, cu intenție directă, din motive de cupiditate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, profitând de faptul că I. Rașcenco era maltratată de P. Mihalachi și de dâșii, i-au sustras în mod deschis un telefon mobil de model „Alkatel 4014D” cu IMEI nr.xxxx, în care era cartela SIM cu nr.xxxx, la prețul de 985 lei, după ce, a dezamblat pe ascuns telefonul și a extras cartela SIM menționată, transmițând-o lui Motrea Ion pentru a nu putea fi găsită, cauzându-i astfel părții vătămate I. Rașcenco daune considerabile în sumă totală de 985 lei.

Instanța de apel a dat o nouă apreciere probelor administrate (în partea condamnării inculpaților Andronic Artur și Motrea Ion în baza art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal) , astfel a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpaților Andronic Artur și Motrea Ion în baza art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal.

Prin urmare, analizând declarațiile inculpaților Andronic Artur și Motrea Ion în raport cu probele administrate în cauză: declarațiile părții vătămate I. Rașcenco, declarațiile inculpatului P. Mihalachi, declarațiile martorilor O. Dumitru, S. Cojocari, D. Bohoci și R. Gavril; raportul de expertiză medică-legală nr.6268 din 10.12.2018; procesul-verbal de ridicare din 10.12.2014; procesul-verbal de examinare din 10.12.2014; raportul polițistului S. Cojocari; procesul-verbal de confruntare din 26.12.2014 între inculpatul P. Mihalachi și partea vătămată I. Rașcenco; procesul-verbal de ridicare din 20.12.2014; procesul-verbal de examinare din 10.12.2014, rezultă vinovăția inculpaților Andronic Artur și Motrea Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal.

Nerecunoașterea vinovăției inculpaților nu echivalează cu achitarea acestora, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și verificate în ședința instanței de

apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal.

Astfel, declarațiile inculpaților Andronic Artur și Motrea Ion, precum că, nu au avut intenția de a sustrage telefonul mobil de model “Alcatel 4014D”, nu au acoperire probatorie și urmăresc scopul evitării răspunderii penale. Din materialele cauzei rezultă că, A. Andronic a fost cel care a sustras telefonul care se afla la pământ în preajma părții vătămate ca, mai apoi, să-l dezassembleze și să-i transmită cartela SIM ce se afla în telefon lui Motrea Ion, constatările date se bazează atât pe declarațiile inculpaților Andronic Artur și Motrea Ion cât și pe cele ale părții vătămate și a martorului S. Cojocari.

Instanța de apel a remarcat faptul că cartela SIM ce-i aparținea lui I. Rașcenco a fost depistată în buzunarul lui Motrea Ion, iar telefonul sustras fiind depistat în automobilul cu care inculpații Motrea Ion și Andronic Artur au fost escortați la inspectoratul de poliție.

Instanța de apel a menționat că este pripită concluzia primei instanțe ce vizează sustragerea în mod ascuns a bunului părții vătămate cu recalificarea faptei reținute în sarcina inculpaților, din art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal.

Instanța de apel a ținut cont de circumstanțele stabilite, a considerat că scopul corectării și reeducării inculpaților se va atinge fără izolarea acestora de societate, fiind posibil de a stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art.90 Cod penal, pe un termen de probațiune de 3 ani, astfel, dând posibilitate reală inculpaților să-și dovedească corectarea prin comportament exemplar și muncă cinstită, nesăvârșind o nouă infracțiune.

11. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare, au declarat recursuri ordinare procurorul și avocatul Druță Boris în numele inculpatului Motrea Ion.

11.1. Procurorul, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, într-un alt complet de judecată, menționează că, potrivit prevederilor art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului în cazul, în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege, toate fiind valabile în prezenta cauză.

Astfel, recurentul menționează că, pedeapsa stabilită inculpaților cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal este prea blândă în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de apel a ignorat faptul că inculpații au comis o infracțiune gravă, precum și lipsește motivarea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

În opinia acuzatorului de stat, decizia recurată a fost adoptată în rezultatul admiterii unor erori de drept procesual și material.

11.2. Avocatul Druță Boris în numele inculpatului Motrea Ion, solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului Motrea Ion să fie recalificate în baza art.186 alin.(2) lit. b), f) Cod penal.

În argumentarea recursului menționează că instanța de apel a apreciat eronat probele administrate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată și a recalificat neîntemeiat acțiunile inculpatului Motrea Ion din art.186 alin.(2) lit. b), f) Cod penal în art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă prea aspră.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) și 12) Cod de procedură penală, că s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit art.424 alin.(2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor speței analizate.

Cu referire la recursul ordinar declarat de procuror.

Reieșind din conținutul recursului, recurentul invocă ca temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, invocând dezacordul cu faptul că instanța de apel nu a luat în considerație totalitatea circumstanțelor cauzei, ce în opinia ultimului, indică la aplicarea nejustificată a suspendării condiționate a pedepsei cu închisoare inculpaților, conform art.90 Cod penal.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, invocând eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(2) pct.6) Cod de procedură penală, recurentul menționează despre faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, însă afirmațiile aduse în recurs sânt de ordin general și declarative.

Colegiul penal, reieșind din practica sa constantă, va respinge, ca nefondate, alegațiile titularului dreptului de recurs în această parte, reiterând faptul că invocarea unor preținse erori admise la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente. Instanța de recurs nu reține poziția recurentului, precum că

instanța de apel nu a respectat cerințele art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, având în vedere că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod obligatoriu expunerea amănunțită asupra tuturor elementelor de fapt menționate de părți, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei hotărâri motivate.

În desfășurarea aceleiași idei, instanța de recurs mai specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

În același context, Colegiul penal menționează că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art.6 CEDO.

Instanța de recurs reține că nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs semnalat de către recurent și prevăzut la pct. 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpaților și nu a admis careva erori, stabilind în privința lui Andronic Artur și Motrea Ion suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare.

Referirea recurentului la capitolul efectuării unei individualizări eronate a pedepsei aplicate în privința inculpaților, conform art.90 Cod penal, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Pârții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Pârții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art.90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei

care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanțiunea art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, în baza căruia inculpații Andronic Artur și Motrea Ion au fost condamnați, prevede pedeapsă cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă, această infracțiune clasificându-se ca gravă potrivit art.16 Cod penal.

Conform alin.(1) art.90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin.(4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave.

Potrivit actelor cauzei, Colegiul penal atestă, că inculpații Andronic Artur și Motrea Ion au fost condamnați în baza art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, la 5 ani închisoare.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin.(1) și alin.(4) art.90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare ce nu depășește 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurentului privind excluderea aplicării dispozițiilor art.90 Cod penal, în privința lui Andronic Artur și Motrea Ion.

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide că, în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sînt motive de a interveni în soluția adoptată, fiindcă hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpaților a fost individualizată potrivit legii.

În temeiul celor menționate mai sus, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului Motrea Ion, Colegiul reține că, ca eroare de drept potrivit căreia hotărârea instanței de apel

poate fi supusă recursului ordinar autorul a indicat pct. 12) și 10) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală.

Referitor la criticile recurentului invocate sub aspectul pct. 12), precum că faptei săvârșite de către inculpat i s-a dat o încadrare juridică greșită, deoarece instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauza deferită judecătii, ajungând neîntemeiat la concluzia privind recalificarea acțiunilor inculpatului de la art.186 alin.(2) lit. b), f) Cod penal în art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate, rezultând din următoarele.

Verificând materialele dosarului în raport cu criticile recurentului, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind casarea soluției instanței de fond, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speță.

Făcând o analiză minuțioasă a materialelor cauzei, Colegiul penal constată că alegațiile recurentului privitor la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului este vădit nefondată, iar instanța de apel corect și-a motivat soluția de recalificare a faptelor. Din toate probele examinate și cercetate de către instanța de apel s-a constatat indubitabil că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, după cum inițial a fost înaintată învinuirea.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, iar concluzia despre vinovăția lui Motrea Ion, de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, este una legală și întemeiată.

În acest context, Colegiul penal reține că, prima instanță eronat a conchis că fapta infracțională comisă de I. Motrea nu se încadrează în baza art.187 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal, dar prezintă semnele componente subsecvente infracțiunii din art.186 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal, reținând că inculpatul a sustras bunul părții vătămate pe ascuns, în prezența altor persoane, dar pe neobservate pentru dâșii, or, versiunea respectivă este combătută inclusiv și prin declarația dată de către inculpatul P. Mihalachi în cadrul urmăririi penale, care a comunicat că *"a căzut un telefon, unul din prietenii lui l-a ridicat"* astfel, acțiunea respectivă nu a fost una neobservată.

Astfel, în opinia Colegiului penal criticele recurentului referitor la stabilirea eronată a circumstanțelor de fapt privind aprecierea greșită a probelor care de fapt nu dovedesc vinovăția inculpatului în cele incriminate prin actul de sesizare a instanței, nu este incident în cazul supus judecării, din motivul că instanța de apel a făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate, întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Motrea Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75, 90 Cod penal, pedeapsa fiind motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Față de considerentele expuse, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile enunțate la art.414-419 Cod de procedură penală, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată sub toate aspectele, iar temei pentru admiterea recursului declarat nu se regăsește, motiv din care se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

13. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Motrea Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-i pe *Andronic Artur xxxx și Motrea Ion xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 25 iulie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac